

Sygn.akt II Ca 475/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Urszula Kubowska-Pieniążek (spr.)

Sędzia SO Jolanta Bojko

Sędzia SO Katarzyna Wręczycka

Protokolant: Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 05 czerwca 2014r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku I. K.

przy udziale Z. L.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej we Wrocławiu

z dnia 06 lutego 2014r.

sygn. akt XI Ns 250/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt IV w ten sposób, że zasądzoną nim od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika postępowania splatę obniżyć do kwoty 39.942 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy dziewięćset czterdzieści dwa złote) nie naruszając dalszych postanowień tego punktu postanowienia;

II. apelację w pozostałym zakresie oddalić;

III. koszty postępowania apelacyjnego pomiędzy stronami wzajemnie znieść.

Sygn.akt II Ca 475/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie I. K. i uczestnika postępowania Z. L. wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. przy ul.(...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., o wartości 252.000 zł (pkt.I). Ponadto Sąd Rejonowy ustalił, że udziały małżonków w ich majątku wspólnym są równe (pkt II) i dokonał podziału majątku wspólnego I. K. i Z. L. w ten sposób, że przyznał wnioskodawczynie I.

K. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego opisane w punkcie I postanowienia (pkt III). Ponadto zasądził od wnioskodawczyni I. K. na rzecz uczestnika p[ostępowania Z. L. tytułem spłaty jego udziału w majątku wspólnym kwotę 126.000 zł, płatną w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności (pkt IV) oraz zasądził od uczestnika postępowania Z. L. na rzecz wnioskodawczyni I. K. tytułem zwrotu nakładów kwotę 3.961,23 zł płatną w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności (pkt V), oddalając wniosek uczestnika o zasądzenie wynagrodzenia za korzystanie z mieszkania przez wnioskodawczynię (pkt VI) jak i oddalił wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania (pkt VII).

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach:

I. K. i Z. L. pozostawali w związku małżeńskim od dnia 20 czerwca 1970r. do dnia 19 lipca 1980r. kiedy to ich małżeństwo zostało prawomocnie rozwiązane przez rozwód z winy obu stron. W czasie trwania w związku małżeńskiego małżonkowie nabyli spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul.(...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

Środki na wkład budowlany pochodziły m.in. z wkładu I. L. w Zakładowym Funduszu Mieszkaniowym oraz udzielonej jej pożyczki. Aktualna wartość rynkowa nieruchomości wynosi 252.000 zł.

Od sierpnia 1978r. małżonkowie nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego, a w styczniu 1979r. Z. L. opuścił wspólne mieszkanie. Po ustaniu wspólności majątkowej I. K. spłaciła kredyt budowlany z odsetkami i pożyczkę z Zakładowego Funduszu Mieszkaniowego. W dniu 29 sierpnia 1981r. I. K. tytułem ostatecznego rozliczenia wkładu budowlanego zapłaciła kwotę 262.810.000 starych złotych. Po ustaniu wspólności majątkowej I. K. poniosła koszty remontu mieszkania (montaż okien z parapetami i drzwi) w łącznej wysokości 8.900,07 zł jak i koszty utrzymania lokalu w postaci opłat za wieczyste użytkowanie od sierpnia 1980r. w kwocie 3.766 zł, podatku od nieruchomości w łącznej wysokości 2.124,99 zł jak i koszty opłat na fundusz remontowy i eksploatację.

Mając tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania nie dokonali umownego podziału majątku dorobkowego. Na podstawie zgodnych stanowisk uczestników postępowania oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd I Instancji ustalił, że w skład majątku wspólnego stron postępowania wchodzi wyłącznie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul.(...) o wartości 252.000,00 zł. Ustalił ponadto, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, gdy wnioskodawczyni domagała się ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Sąd Rejonowy uznał bowiem, że wnioskodawczyni nie wykazała istnienia przesłanek ustalenia nierównych udziałów, podnosząc jednocześnie, że za przesłankę taką nie może być uznany fakt poniesienia przez wnioskodawczynię znacznych nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny, poniesienie tych nakładów może stanowić jedynie podstawę ich rozliczenia. Rozstrzygnięcie o sposobie podziału majątku wspólnego Sąd I instancji orzekł w oparciu o dotychczasowy sposób korzystania z majątku wspólnego oraz zgodnych oświadczeń stron w tym zakresie. Skutkiem czego, Sąd Rejonowy przyznał wnioskodawczyni prawo do przedmiotowego lokalu, zasądzając na rzecz uczestnika postępowania spłatę z tytułu prawa do mieszkania w kwocie 126.000 zł. stanowiącą połowę wartości nieruchomości.

W przedmiocie żądania rozliczenia nakładów, Sąd Rejonowy stwierdził, że wnioskodawczyni istotnie poniosła nakłady z majątku odrębnego na majątek wspólny, poprzez dokonanie ostatecznej spłaty wkładu budowlanego w kwocie 262.810.000 starych zł. i kredytu, poniosła także koszty remontu w kwocie 8.900,07 zł, jak i koszty utrzymania wspólnego prawa w postaci podatku od nieruchomości, opłaty za wieczyste użytkowanie w łącznej kwocie 5.890,99 zł. Wnioskodawczyni poniosła także opłaty eksploatacyjne. Natomiast uczestnik postępowania jako współwłaściciel powinien partycypować w kosztach jego utrzymania w 50%. Sądu I instancji uznał jednak, że nie może orzekać ponad żądanie zgłoszone we wniosku o podział majątku wspólnego, wobec czego zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni 7,33 % wykazywanych przez nią nakładów, tj. kwoty 3.961,23 zł. Oddalił natomiast wniosek uczestnika o zasądzenie wynagrodzenia za korzystanie z mieszkania przez wnioskodawczynię, uznając, że nie wykazał

on wysokości dochodzonej kwoty, ponadto nie udowodnił, że wnioskodawczyni uniemożliwiła mu współposiadanie i współkorzystanie z majątku wspólnego.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd I instancji uznał, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie na podstawie art. 520 § 1 k.p.c..

Apelację od powyższego postanowienia wniosła wnioskodawczyni zaskarżając je co do pkt II i IV .Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 233§ 1 k.p.c. poprzez zaniedbanie wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na przyjęciu, że udziały małżonków w ich majątku wspólnym są równe mimo ustaleń wynikających z orzeczeń Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu w sprawie o sygn.akt R III C 1578/78 oraz sygn.akt R III C 361/80 stwierdzających brak przyczynienia się przez uczestnika w zaspokajaniu potrzeb rodziny oraz ponoszenia nakładów na majątek wspólny;

- art. 328§ 2 k.p.c. poprzez niewskazanie podstawy faktycznej, na której oparł ustalenia równych udziałów małżonków w majątku wspólnym, a także podstawy zasądzonej spłaty. Ponadto skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego, w szczególności:

- art. 148 § ustawy z dnia 17 lutego 1961r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz.U. z 1961, Nr 12, poz.61) w związku z art. 189 k.p.c. poprzez przyjęcie, że strony zamiast ekspaktywy nabycia prawa nabyły to prawo w dacie wpłacenia zaliczki na wkład budowlany, a nie dopiero w chwili wpłacenia całego wkładu;

- art. 147 ustawy z dnia 17 lutego 1961r. o spółdzielniach i ich związkach poprzez błędną interpretację i niezastosowanie co skutkowało wydaniem orzeczenia tak jakby przedmiotem podziału była własność rzeczy a nie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego;

- art. 31 w zw. z art. 33 pkt 2i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964r.- Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U.Nr 9, poz. 59) poprzez przyjęcie, że otrzymana przez wnioskodawczynię darowizna pieniężna w kwocie 26.570,00 zł nie miała wpływu na ustanowienie nierównych udziałów w majątku wspólnym;

- art. 43§ 2 i § 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964r.- Kodeks rodzinny i opiekuńczy poprzez ustalenie równych udziałów w majątku dorobkowym stron poprzez błędną interpretację prowadzącą do ustalenia równych udziałów w majątku dorobkowym stron, wynikającym z treści powołanych wyżej orzeczeń oraz nieuwzględnienia nakładu osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym;

- art.” 5.1.5” ustawy z dnia 25 lutego 1964r.- Kodeks rodzinny i opiekuńczy poprzez stosowanie przepisów po ich zmianie, mimo że do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów powinno się stosować przepisy dotychczasowe , jeżeli wspólność majątkowa ustalała przed wejściem tej ustawy w życie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie pkt II i IV i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie pkt II i IV i ich zmianę poprzez

1) ustalenie, że udziały małżonków w ich majątku wspólnym nie są równe i udział uczestnika w tym majątku wynosi 7.55%;

2) zasądzenie od wnioskodawczyni I. K. na rzecz uczestnika postępowania Z. L., tytułem spłaty jego udziału w majątku wspólnym kwoty 9.513,00 zł płatną w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności.

W piśmie procesowym z dnia 12 marca 2014r. nazwanym uzupełnieniem apelacji skarżąca rozszerzyła zaskarżenie do całości postanowienia, wskazując na naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik postępowania , tj:

- art. 46 k.r. o. w zw. z art. 567§ 1 k.p.c. i art. 648 k.p.c. poprzez nie ustalenie przez Sąd I instancji z urzędu składu i wartości majątku wspólnego małżonków według stanu z chwili ustalenia wspólności i cen z chwili podziału majątek, w szczególności poprzez nieuwzględnienie obciążeń zmniejszających rzeczywistą wartość lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. , przy ul.(...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...), w szczególności obciążeń , z które ponosiłby odpowiedzialność każdorazowy właściciel tego prawa, a więc wkładu budowlanego;

- art. 45 k.r.o. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. i art. 618 § 1 k.p.c. poprzez nie ustalenie przez Sąd I instancji wysokości nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię na majątek wspólny małżonków pomimo przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie;

- art. 130 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. , 187 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez niezastosowanie przepisów tych artykułów w niniejszym postępowaniu i nie wezwanie wnioskodawczyni do usunięcia braków formalnych wniosku o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny małżonków, pomimo dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów na okoliczność poczynienia tych nakładów;

- art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i zastosowanie, skutkujące nie rozpatrzeniem wniosku wnioskodawczyni o zasądzenie na jej rzecz zwrotu dokonanych przez nią nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny, pomimo, że wnioskodawczyni żądała zwrotu tych nakładów w stosunku wyższym niż znalazło to odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu. Ponadto skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego, a to art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie , w sytuacji, gdy z całości materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że nawet utrzymując zaskarżone orzeczenie, Sąd I instancji powinien odnosząc się do zasad współżycia społecznego, obniżyć spłatę wnioskodawczyni wobec uczestnika postępowania. W związku z tym skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez podział majątku wspólnego I. K. i Z. L. w ten sposób, że przyznać wnioskodawczyni spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W., przy ul. (...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z obowiązkiem spłaty na rzecz uczestnika postępowania kwoty 609,87 zł.

W odpowiedzi na apelację uczestnik postępowania wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania, tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni podlegała częściowemu uwzględnieniu.

Sąd Okręgowy, mając nie tylko uprawnienie, ale i obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału, dokonał jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów, w następstwie czego uznał, iż zaskarżone rozstrzygnięcie sądu I instancji jest częściowo trafne i odpowiada prawu. Sąd Okręgowy akceptuje w całości stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy i przyjmuje go za własny, subsumcja tego materiału prowadzi do odmiennych wniosków w szczególności w zakresie dokonania sposobu rozliczenia nakładów jakie poniosła uczestniczka postępowania z majątku osobistego /poprzednio odrębnego/ na majątek wspólny i w konsekwencji wysokości zasądzonej od niej spłaty .

Na wstępie należy stwierdzić ,że Sąd Okręgowy poddał ocenie zarzuty zawarte jedynie w apelacji wnioskodawczyni z dnia 11 marca 2014r., która granice zaskarżenia wyznaczała poprzez zaskarżenie punktu II i IV postanowienia. Nie uwzględnił natomiast pisma procesowego z dnia 12 marca 2014r. nazwanego uzupełnieniem apelacji skoro pismo to wniesiono z naruszeniem przepisu art. 369 § 1 k.p.c. Jak wynika z załączonej do pisma uzupełniającego apelację

koperty, pismo to zostało nadane w polskiej placówce pocztowej 14 marca 2014r. czyli dwa dni po terminie do skutecznego wniesienia apelacji, w związku z tym należało uznać je za spóźnione.

Sąd Okręgowy w oparciu o art. 378 § 1 rozpoznał sprawę w granicach apelacji z dnia 11 marca 2014r. Takie stanowisko wynika w sposób oczywisty z orzeczenia Sądu Najwyższego, który w postanowieniu z dnia 14.11.2013r. (IV CSK 145/13, Lex-1399862) wskazał, że wynikający z art. 378 § 1 k.p.c. obowiązek rozpoznania sprawy w granicach apelacji oznacza zarówno zakaz wykraczania poza te granice, jak i nakaz rozważenia wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów i wniosków. Sąd apelacyjny jest związany jedynie takimi uchybieniami przepisów postępowania, które zostały podniesione w apelacji. Powyższe przesądza o tym ,ze zakresem apelacji wniesionej przez wnioskodawczynię było jedynie orzeczenie dotyczące ustalenia równych udziałów w majątku wspólnym oraz wysokość zasądzonej spłaty , a pozostałe zarzuty nie podlegają ocenie jako wykraczające poza zakres zaskarżenia.

Odnosząc się zatem do zarzutu naruszenia art. 43 § 2 k.r.o. przytoczyć należy, iż przepis ten zezwala by z ważnych powodów każdy z małżonków mógł żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku (...) Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym

(§ 3). Wskazane w § 2 cytowanego przepisu „ważne powody” dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania drugiego małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Chodzi tutaj przede wszystkim o nieprawidłowe, rażące lub uporczywe nieprzyczynianie się do zwiększania majątku wspólnego, pomimo posiadanych możliwości zdrowotnych i zarobkowych. Z drugiej jednak strony nieprawidłowe postępowanie polegać może na rażącym i odbiegającym od obiektywnych wzorców braku staranności o zachowanie istniejącej już substancji majątku wspólnego. Nie stanowią jednak ważnych powodów okoliczności niezależne od małżonka i przez niego niezawinione, w szczególności związane z nauką, chorobą czy bezrobociem (M. Sychowicz (w:) K. Piasecki (red.), Kodeks, 2006, s. 232). Uznać zatem należy, iż podstaw art. 43 § 2 k.r.o. leży założenie, że tylko w małżeństwie prawidłowo funkcjonującym usprawiedliwione są równe udziały w majątku wspólnym, pomimo że małżonkowie przyczyniali się do jego powstania w różnym stopniu. (post. Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2003 r., IV CKN 278/01, lex-82435). Omawiany przepis określa dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym. Pierwszą jest niejednakowy sposób przyczyniania się małżonków do powstania tego majątku, drugą stanowią "ważne powody". Obie przesłanki muszą być spełnione łącznie i pozostawać w określonej relacji. W tym właśnie kierunku wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 listopada 1972 r., III CRN 235/72 (OSNC 1973, nr 10, poz. 174) i postanowieniu z dnia 26 listopada 1973 r., III CRN 227/73 (OSNC 1974, nr 11, poz. 189). Z przytoczonych orzeczeń wynika, że ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. nie zachodzą w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Ponadto, jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2003r.(IV CKN 278/01, Lex-82435) małżonek nie może żądać na podstawie art. 43 § 2 k.r.o. ustalenia nierównych udziałów w niektórych składnikach majątku wspólnego.

Sąd Okręgowy w pełni podziela powyższe rozważania.

Za pozbawiony więc racji należy uznać zarzut naruszenia przepisu art. 43 § 2 i § 3 k.r.o. polegający, zdaniem skarżącej, na błędnej jego interpretacji prowadzącej do ustalenia równych udziałów w majątku dorobkowym stron. W uzasadnieniu tego zarzutu skarżąca powołała się na fakt, że uczestnik postępowania Z. L. jako małżonek uczestniczył jedynie we wpłacie części wkładu budowlanego. Natomiast wnioskodawczyni dokonała wpłaty na wkład budowlany w kwocie 26.570,00 zł (była to darowizna od jej matki), co jej zdaniem przesądza o konieczności rozliczenia nierównych udziałów stron. Na wnioskodawczyni jako członkowi spółdzielni budowlano- mieszkaniowej ciążył obowiązek wniesienia wkładu budowlanego w postaci spółdzielczego prawa do własności lokalu. Apelująca podniosła także, że ostateczna spłata całego wkładu budowlanego nastąpiła w momencie, gdy strony nie były już małżeństwem.

Powołała się także, na rozstrzygnięcia w sprawach R III C 1578/78 Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej wskazującego, że uczestnik od 1 sierpnia 1978r. nie ponosił żadnych świadczeń przyczyniających się do wzrostu wartości majątku wspólnego ani też nie świadczył nakładów osobistej pracy przy wychowywaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Jednak argumenty te nie podważają trafnego stanowiska sądu I instancji a są raczej odmienną oceną konsekwencji nieudanego pożycia małżonków. Ma racje sąd I instancji, że zabrakło dostatecznych dowodów na to by ocenić, że uczestnik postępowania nie przyczyniał się w należyтым stopniu do powstania majątku wspólnego i by zachodziły ważne ku temu powody. Ani fakt, że był zobowiązany z mocy orzeczenia sądu do alimentacji ani fakt rozkładu pożycia małżeńskiego skutkujący ostatecznie rozwiązaniem małżeństwa przez rozwód nie uzasadnia jeszcze ustalenia nierównych udziałów, a na żadne inne okoliczności czy dowody wnioskodawczyni nie powoływała się.

Na podstawie przedstawionego w sprawie stanowiska stron jak i dowodów materiałów, brak było podstaw do odmiennej oceny ustaleń Sądu Rejonowego dokonanych w oparciu o przepis art. 43 § 1 k.r.o. Jak słusznie wskazał Sąd I instancji wnioskodawczyni nie wykazała w sposób wyraźny istnienia przesłanek ustalenia nierównych udziałów. Na gruncie powoływanego stanowiska judykatury należy bowiem stwierdzić, że przesłanki takiej nie może stanowić fakt poniesienia przez skarżącą znacznych nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny. Ta okoliczność może mieć jedynie wpływ na wysokość rozliczenia nakładów pomiędzy stronami niniejszego postępowania.

Odnosząc się zatem do zarzutu naruszenia art. 45§1 krio stwierdzić należy, że zarzut ten okazał się uzasadniony. Na wstępie jednak poczynić należy zastrzeżenie, że żądanie rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny następuje na wniosek strony i w swym charakterze zbliża się do żądania procesowego a zatem powinien co do zasady takiemu żądaniu odpowiadać. Tymczasem wniosek o podział majątku wspólnego uzasadnia roszczenie rozliczenia poniesionych nakładów przez wnioskodawczynię w sposób pokretny. Wykazuje własne rozliczenie dokonanych przez strony nakładów dotyczących spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. o wartości 252.000 zł., następnie wskazuje na rozstrzygnięcia w sprawach o rozwód (R III C 361/80) oraz alimentacyjnej

(1578/78), które zdaniem Sądu Okręgowego pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie nakładów stron w okresie wspólnego pożycia. Nie mniej jednak nie można uznać iżby wnioskodawczyni w ogóle nie domagała się zwrotu poniesionych przez nią nakładów a jedynie przedstawiała proponowany sposób ich rozliczenia o ile uwzględnione zostało by jej żądanie ustalenia nierównych udziałów.

Nie budzi wątpliwości fakt poniesienia nakładów z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, ani ich wysokość

W związku z tym za uzasadnione uznał Sąd Okręgowy, obniżenie wysokości spłaty zasądzonej pkt IV zaskarżonego postanowienia kwoty 126.000 zł do kwoty 39.942 zł, i w tej części apelacje wnioskodawczyni I. K. uwzględnił.

Zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny.(§ 2). Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego (§ 3). Na podstawie art. 45 § 1 zdanie 1 k.r.o małżonkowie mogą od siebie żądać także zwrotu wydatków i nakładów, które każdy z nich poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Natomiast kryterium konieczności potrzeb pozwala wyróżnić nakłady i wydatki poniesione na potrzeby konieczne, niezbędne oraz na te, które nie mają takiego charakteru.

Jak wynika z niniejszej sprawy w czasie trwania związku małżeńskiego strony nabyły spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego we W. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Ostateczny wkład budowlany wyniósł 578.810.000 starych złotych. Od sierpnia 1978r. małżonkowie nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego, a w styczniu 1979r. Z. L. opuścił wspólne

mieszkanie. Orzeczenie rozwodowe zapadło 25 czerwca 1980r. Dnia 29 sierpnia 1981r. wnioskodawczyni dokonała spłaty kredytu budowlanego wraz z odsetkami w kwocie 262.810.000 starych złotych, następnie spłaciła pozostałą część wkładu budowlanego w kwocie 132.635.000 starych złotych. Łączny nakład z majątku odrębnego stanowi kwota 395.445.000 starych złotych.

Aktualna wartość rynkowa nieruchomości wynosi 252.000 zł. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni poczyniła nakład z majątku odrębnego na majątek wspólny w 68%, natomiast uczestnik postępowania w 32%. Wobec czego skoro aktualna wartość nieruchomości wynosi 252.000 zł, to nakład wnioskodawczyni do tej nieruchomości stanowi kwota 172.116,00 zł.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy uznał, iż rozliczeniu podlegała kwota 79.884 zł stanowiąca majątek wspólny stron. Ponieważ jedyny składnik majątku przyznany został wnioskodawczyni, a małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, uczestnikowi należy się spłata z tytułu prawa do mieszkania w kwocie 39.942 zł, stanowiąca połowę nakładów na majątek wspólny stron niniejszego postępowania, co znalazło odniesienie w pkt I postanowienia.

Wnioskodawczyni nie wskazała na żadne dowody dotyczące kwoty 12.530.000 zł zgromadzonej na książeczce mieszkaniowej, jak również nie uprawdopodobniła w sposób wystarczający rzekomej darowizny w wysokości 26.570,00 zł. Kwoty te uznać należało za majątek wspólny stron. Również wskazana przez skarżącą pożyczka zaciągnięta w Zakładowym Funduszu Mieszkaniowym podlega zaliczeniu do majątku wspólnego, albowiem potrącenia rat zaciągniętego kredytu, dokonywane były z wynagrodzenia wnioskodawczyni, które w tamtym okresie, stanowiło w myśl art. 32 k.r.o. (Dz.U.1964.9.59) dorobek małżonków (obecnie art. 31§ 2 k.r.o.).

Wobec tego, Sąd Odwoławczy w tej części apelację oddalił w oparciu o art. 385 k.p.c. co zostało zawarte w pkt II postanowienia. Natomiast pozostałe zarzut apelacji okazały się chybione i zważywszy na zakres zaskarżenia nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Z uwagi, iż orzeczenie zapadło w trybie nieprocesowym, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. uznał, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, czemu dał wyraz w pkt III orzeczenia.